

Efter de foreløbige Tal, vi have set i de statistiske Meddelelser for 1896, synes det, som om Indførselen er vokset endnu langt stærkere i det sidste Aar; men der foreligger endnu ikke nogen i Enkeltighederne gaaende Opgørelse, saa jeg kan ikke sige, hvor meget Tallet er vokset siden det store Spring paa 20 Millioner fra 1894 til 1895. I hvert Fald er det sikkert, at alle vore industrielle Virksomheder lede under et meget stærkt Tryk af den stadig voksende og overordentlig stærkt stigende udenlandse Konkurrence, hvilket Tryk er stærket derigennem, at den udenlandste Industri paa flere Omraader har faaet sin egen Afsetning vanskeliggjort gennem Lutning af fremmede Landes Markeder, saaledes at den af den Grund ganske naturlig søger at staffe sin Overproduktion derhen, hvor Gærdet er lavest; derfor indføres den til os, hvor Toldafgifterne gennemgaaende ere langt lavere end i de andre tilgrænsende Lande. Det er vistnok alle i denne Sal bekendt, at det Beløb, hvormed Indførselen har oversteget Udførselen, i 1896 er løbet op til den overordentlig betydelige Sum af 101 Mill. Kr. mere, end nogen Sinde før; og hvilke forskellige Meningen man end kan have om dette Tals Korrekthed, kan jeg dog ikke tro andet, end at man maa give mig Ret i, at jo mindre dette Tal bliver, jo fordelagtigere vil det være for os. Det vil sikkert være rigtigt, at vi i saa ringe Udstrækning som muligt have Overstudsindførsel. — Jeg tror nu, at jeg gennem det anførte har vist, at de Producenter, man vil skade gennem Toldnedsættelser, ere tilstrækkelig trykkede forud og tilstrækkelig udsatte for Konkurrence. Men naar man vil forvare sine Nedsættelser, saa siger man: Ja, vi ville ikke skade enhver Producent; vi ville være overmaade hensynsfulde mod det lille Haandværk, mod den lille Industri, det er kun Storindustrien, vi ville til Livs. Det er blevet sagt i Betænkningen og ligeledes af den ærede sidste Taler (Neergaard). Jeg har nogen Forbindelse med det lille Haandværk og den lille Industri og er det ærede Medlem for Randers (Neergaard) overmaade taknemlig for de velvillige Tølelser, han i sine Udtalelser har lagt for Dagen mod disse Erhverv. Jeg synes ganske vist ikke, at hans Gerninger have svaret dertil, men det skal jeg nu se bort fra; jeg er glad for hans gode Vilje; en saadan vises ikke disse Erhverv fra alle Sider. Men hvad jeg ikke kan se, er, at Gerningerne i Udvalget svare dertil. Jeg vil ikke her gennemgaa alle Positioner, og søge at ville ud, hvilke Nedsættelser der er mest generende for Haand-

værket og hvilke for den store Industri, det vil paa mange Omraader heller ikke være saa ganske let, idet der for de allerfleste Toldafgifters Bedkommende er Tale om Varer, der fremstilles baade af den lille og af den større Industri. Jeg skal blot gøre opmærksom paa, at blandt de Toldafgifter, som Toldkommissionen havde tænkt at forhøje noget til Gavn for det mindre Haandværk, har Galanterivaretolde spillet en særlig Rolle; den strækker sig jo ud over mange forskellige Variationer: finere Børstebinderarbejder, Gummivarer, Metalvarer, finere Træsager, Nips-sager af Fajance, Drejerarbejde og mange andre Ting. Det er alt sammen Varer, der i sig selv ere kostbare, og som egne sig til Udførselse i det smaa. Det er Industrier, der blomstre i de fleste større Byer i større Omfang, og her er et Omraade, hvorpaa man kunde betydelig styrke den Industri, vi have, og som kæmper under de vanskeligste Forhold. Hvor vanskelige Forholdene ere, skal jeg nævne et Par Eksempler paa. Man har vist ikke altid en rigtig Forestilling om en Told som den paa Galanterivarer. Den nuværende Told er 33 Ore, men i en Mængde Tilfælde er det slet ingen Beskyttelse, thi for de Raastoffer, der bruges til Fabrikationen, maa der ofte betales mere i Told, end Beskyttelsestolden udgør. I Bilagene til Toldkommissionens Betænkning finde vi saaledes opført, at et Dustin Etuier koster i Told 83 Ore, men den Silke, der bruges til at udføre dem med, koster 139 Ore — altsaa betydelig mere end den Beskyttelsestold, der gives; og Silken laver man jo ikke her i Landet, den maa nødvendigvis indføres, Tolde altsaa betales. Paa samme Maade gaar det med en Vare som Smykkestrin; paa særdige Strin er Tolden 6 Kr. 66 Ore, men paa Silken, som de udføres med, er Tolden 7 Kr. 45 Ore. Det er altsaa en negativ Beskyttelse, til Fordel for Udlandet paa disse Smaating, og den ønskede man at udligne ved at forhøje Tolden til 50 Ore. Men fra Flertallets Side har man kun villet runde Beløbet af opad, fra en Mark eller 33 Ore til 35 Ore, hvilket selvfølgelig er ganske betydningsløst. Jeg ser ikke, man her har lagt sin gode Vilje for den mindre Industri for Dagen i Gerning. Man har heller ikke gjort det for Stotpistoldens Bedkommende. Man har lagt den for Dagen ved en Nedsættelse, om end kun en ringe Nedsættelse, medens Jaget ønskede en Forhøjelse. Man har endnu mindre godtgjort sin Kærlighed til det mindre Erhverv ved at nedsætte Tolden med 1/2 Ore for Bløve, Harver og andre Agerbrugsredskaber. Det er netop Ting,